

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

Lepsze szkoły: plan europejskiej współpracy

P6_TA(2009)0217

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 kwietnia 2009 r. na temat lepszych szkół: planu europejskiej współpracy (2008/2329 (INI))

(2010/C 137 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 149 i art. 150 traktatu WE dotyczące edukacji, kształcenia zawodowego i młodzieży,
- uwzględniając art. 14 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej dotyczący prawa do nauki,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 lipca 2008 r. zatytułowany „Rozwijanie kompetencji na miarę XXI wieku: plan europejskiej współpracy w zakresie szkół” (COM(2008)0425),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zatytułowany „Uaktualnienie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia” (COM(2008)0865),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 listopada 2007 r. zatytułowany „Uczenie się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji: Projekt wspólnego sprawozdania 2008 Rady i Komisji z postępów w realizacji programu prac »Edukacja i szkolenie 2010«” (COM(2007)0703),
- uwzględniając dziesięcioletni program prac „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽¹⁾ oraz związane z nim kolejne wspólne sprawozdania okresowe z postępów w jego realizacji,
- uwzględniając decyzję nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/962/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dnia 13-14 marca 2008 r., a zwłaszcza ich część dotyczącą „inwestowania w kapitał ludzki i modernizacji rynków pracy”,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie kształcenia i szkolenia jako sił napędowych strategii lizbońskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie dla UNESCO przygotowane przez Międzynarodową Komisję ds. Edukacji dla XXI wieku,
- uwzględniając konkluzje Rady oraz przedstawicieli rządów państw członkowskich, którzy spotkali się w ramach Rady w dniu 21 listopada 2008 r., w sprawie przygotowania młodzieży na wyzwania XXI wieku: program europejskiej współpracy w dziedzinie szkolnictwa ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 14.6.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 300 z 12.12.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 319 z 13.12.2008, s. 20.

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie roli szkół i nauczania szkolnego w maksymalizowaniu publicznego dostępu do kultury ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 8 września 2005 r. w sprawie opcji rozwoju systemu Szkół Europejskich ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie skuteczności i równego dostępu do europejskich systemów kształcenia i szkolenia ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie roli sportu w edukacji ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie poprawy jakości kształcenia nauczycieli ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uczenia się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacji programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A6-0124/2009),
- A. mając na uwadze, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za organizację, treść dydaktyczną i reformę edukacji szkolnej oraz mając na uwadze, że wymiana informacji i dobrych praktyk oraz współpraca w zakresie wspólnych wyzwań stanowią znakomite narzędzia wspierania reform; mając także na uwadze, że Komisja ma do spełnienia ważną rolę w ułatwianiu tej współpracy,
- B. mając na uwadze, że zmiany gospodarcze i społeczne zachodzące w Unii Europejskiej, warunki funkcjonowania jednolitego rynku oraz nowe możliwości i wyzwania w globalnej gospodarce stanowią zbiór wspólnych wyzwań dla wszystkich krajowych systemów oświatowych, co dodatkowo zwiększa konieczność prowadzenia na szczeblu europejskim współpracy w dziedzinie edukacji i szkolenia,
- C. mając na uwadze, że znaczne rozbieżności pod względem wyników osiągniętych przez poszczególne systemy oświatowe w UE mogą przelożyć się na pogłębienie rozbieżności w rozwoju gospodarczym i społecznym pomiędzy państwami członkowskimi i zagrozić realizacji celów strategii lizbońskiej,
- D. mając na uwadze, że konieczne są bardziej systematyczne działania zmierzające do zwiększenia roli oświaty w tzw. trójkącie wiedzy (badania, innowacyjność, oświata), na którym Unia opiera swoją długoterminową strategię przyszłego rozwoju, konkurencyjności i spójności społecznej, a także włączenie oświaty do priorytetów kolejnego cyklu procesu lizbońskiego,
- E. mając na uwadze, że punkty odniesienia to ważne narzędzia nadające impet dalszym reformom, jako że pozwalają one dokonać pomiaru stopnia realizacji właściwie zdefiniowanych wspólnych celów,
- F. mając na uwadze, że Rada przyjęła do realizacji do roku 2010 trzy cele związane z edukacją szkolną i dotyczące: uczniów przedwcześnie kończących naukę szkolną, umiejętności czytania oraz ukończenia procesu kształcenia na poziomie ponadgimnazjalnym; mając na uwadze, że postęp w realizacji tych celów wciąż jest jednak niewystarczający,
- G. mając na uwadze, że zdobywanie różnych umiejętności i kluczowych kompetencji przez wszystkich młodych ludzi oraz poprawa poziomu osiągnięć szkolnych są niezwykle ważne dla realizacji celów agendy lizbońskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, s. 179.

⁽²⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 333.

⁽³⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 300.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 131.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0422.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0625.

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- H. mając na uwadze, że poziom wykształcenia osiągniętego przez młodych ludzi ma bezpośredni wpływ na ich późniejsze perspektywy zatrudnienia, późniejszy udział w życiu społecznym, dalsze kształcenie lub szkolenie oraz zarobki,
- I. mając na uwadze, że kształcenie kobiet ma szczególny wpływ na wyniki społeczności w zakresie kształcenia; mając na uwadze, że niepełne i niewystarczające kształcenie dziewcząt ma negatywny wpływ nie tylko na nie same, ale także może rzutować na następne pokolenie,
- J. mając na uwadze, że nierówności i przedwczesne zakończenie nauki szkolnej powodują wysokie koszty społeczne i ekonomiczne oraz mają szkodliwy wpływ na spójność społeczną oraz że wszelkie formy segregacji szkolnej obniżają poziom krajowych systemów oświaty w ogóle,
- K. mając na uwadze, że obserwujemy obecnie alarmujący wzrost przemocy w szkole, któremu towarzyszą przejawy rasizmu i ksenofobii w środowisku szkolnym, co wynika z dwóch podstawowych cech współczesnej szkoły, a mianowicie wielokulturowości i nasilania się podziałów klasowych, a także z braku jakichkolwiek stosownych mechanizmów interwencji, wsparcia i kontaktu z uczniami w systemie oświaty,
- L. mając na uwadze, że modele kształcenia integracyjnego sprzyjają integracji grup uczniów w niekorzystnej sytuacji oraz o specjalnych potrzebach edukacyjnych i zwiększają solidarność między uczniami pochodzącymi z różnych środowisk,
- M. mając na uwadze, że nauczanie przedszkolne na dobrym poziomie w znacznym stopniu przyczynia się do integracji grup będących w trudnej sytuacji (takich jak dzieci z biednych rodzin i grup mniejszościowych), może pomóc w podnoszeniu ogólnego poziomu umiejętności, obniża różnice w wykształceniu oraz jest niezwykle istotne dla zwiększenia równości i zmniejszenia liczby osób przerywających naukę,
- N. mając na uwadze, że szkoły odgrywają podstawową rolę w życiu społecznym i kształceniu dzieci, a także w ich rozwoju osobowym; a także pod względem przekazywania im wiedzy, umiejętności i wartości pozwalających na uczestnictwo w społeczeństwie demokratycznym i aktywne obywatelstwo,
- O. mając na uwadze, że wobec trwającego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego oświata i szkolenie mają kluczową rolę do odegrania w rozwijaniu innowacyjnych umiejętności i wiedzy oraz w zapewnianiu swobodnego przepływu wiedzy jako idealnych narzędzi uzdrowienia gospodarki i stymulowania rynku zatrudnienia; zauważając jednak, że głównym celem tworzenia polityki w dziedzinie oświaty i wychowania nie jest realizacja celów rynkowych i spełnianie kryteriów możliwości zatrudnienia, lecz zapewnienie uczniom osiągnięcia ogólnego standardu wiedzy oraz jednolitej oświaty umożliwiającej pełny rozwój osobowości,
- P. mając na uwadze, że programy nauczania oraz metody oceny powinny umożliwiać każdemu uczniowi zdobywanie najważniejszych umiejętności i rozwój pełnego potencjału oraz mając na uwadze, że dobre fizyczne i psychiczne samopoczucie dzieci oraz przyjazne formy nauczania są kluczowe dla dobrych wyników nauczania,
- Q. mając na uwadze, że szeroko rozumiane kształcenie obejmujące takie przedmioty jak plastyka i muzyka może sprzyjać spełnieniu osobistemu, umacnianiu wiary w siebie oraz rozwojowi kreatywności i innowacyjnego sposobu myślenia,
- R. mając na uwadze, że wydatki na edukację powinny być kierowane w szczególności do tych obszarów, które wykazują się największą skutecznością pod względem poprawy osiągnięć i rozwoju uczniów,
- S. mając na uwadze, że jakość nauczania jest uważana za najważniejszy czynnik oddziałujący na osiągnięcia ucznia w szkole,
- T. mając na uwadze, że mobilność i wymiana mogą sprzyjać rozwojowi umiejętności międzykulturowych, językowych, społecznych i przedmiotowych, zwiększać motywację nauczycieli i uczniów oraz pomóc w podnoszeniu kwalifikacji pedagogicznych nauczycieli,

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

- U. mając na uwadze, że szkoły stanowią tylko część podmiotów, które są łącznie odpowiedzialne za edukację młodych ludzi,
- V. mając na uwadze, że konieczne jest stworzenie kultury oceny w systemach oświatowo-wychowawczych w celu zagwarantowania skutecznej i długotrwałej kontroli ich rozwoju,
- W. mając na uwadze, że we wspomnianej powyżej rezolucji z dnia 8 września 2005 r. Parlament Europejski podkreślił potrzebę zreformowania systemu zarządzania szkołami europejskimi w celu stawienia czoła współczesnym wyzwaniom związanym głównie z rozszerzeniem i jego konsekwencjami,
  - 1. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wspomniany komunikat Komisji z dnia 3 lipca 2008 r. oraz dziedziny, na których proponuje się skoncentrować przyszłą współpracę;
  - 2. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wspomniany komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. oraz proponowane w nim działania;
  - 3. popiera pogląd, że edukacja szkolna powinna stanowić kluczowy priorytet w ramach kolejnego cyklu strategii lizbońskiej;
  - 4. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie państw członkowskich dotyczące współpracy w zakresie edukacji szkolnej w kluczowych obszarach oraz apeluje do państw członkowskich, aby w pełni wykorzystywały tę możliwość i uczyły się od siebie wzajemnie;

Rozwijanie kompetencji każdego ucznia

- 5. apeluje do państw członkowskich, aby dołożyły wszelkich starań i zapewniły każdemu młodemu człowiekowi podstawowe umiejętności stanowiące podstawę dalszej nauki, aby kontynuowały starania na rzecz realizacji zalecenia 2006/962/WE oraz starania na rzecz realizacji uzgodnionych wcześniej celów;
- 6. wyraża zaniepokojenie obserwowaną obecnie tendencją obniżania się umiejętności uczniów w zakresie czytania, pisania i liczenia i domaga się, aby państwa członkowskie podjęły wszelkie niezbędne kroki, aby odwrócić tę tendencję;
- 7. zaleca państwom członkowskim dalsze rozważenie strategii mających zmniejszyć nierówność kobiet i mężczyzn w zakresie podstawowych umiejętności;
- 8. apeluje do państw członkowskich, aby nadal dokonywały starań w celu zmniejszenia liczby uczniów przedwcześnie kończących naukę szkolną; podkreśla potrzebę jak najszybszego identyfikowania uczniów zagrożonych i zapewniania im dodatkowej pomocy oraz edukacyjnych zajęć pozalekcyjnych, a także wspierania ich w procesie przejścia z jednego poziomu nauczania na kolejny, jak również zapewnienia potrzebującym uczniom nauczania dostosowanego do ich indywidualnych potrzeb;
- 9. zauważa, że młodzież w Unii wykazuje niepokojący brak zdolności koncentracji; w związku z tym wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy głównych powodów braku koncentracji wśród uczniów;
- 10. wyraża pogląd, że szkoły powinny zapewniać wysokiej jakości kształcenie wszystkim dzieciom i określać ambitne cele dla wszystkich uczniów, a jednocześnie oferować różnorodne możliwości nauki i dodatkową pomoc uwzględniającą potrzeby poszczególnych uczniów;
- 11. wzywa zatem państwa członkowskie, aby zapewniły zachowanie równowagi między równością i jakością w swej polityce oświatowej, z położeniem nacisku na środki socjalne gwarantujące ułatwienia uczniom i studentom ze środowisk nieuprzywilejowanych oraz na adaptację procesu nauczania do ich indywidualnych potrzeb, a co za tym idzie, oferowaniem im równych szans pod względem dostępu do kształcenia;

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

12. ponadto domaga się, aby państwa członkowskie poprawiały możliwości dostępu najmniej uprzywilejowanych grup do najwyższej jakości kształcenia zawodowego i uniwersyteckiego, m.in. poprzez opracowywanie i popularyzację odpowiednich programów stypendialnych;
13. jest zwolennikiem integracyjnych systemów nauczania, w ramach których społeczności szkolne stanowią odzwierciedlenie społeczeństwa pod względem różnorodności i pozwalają uniknąć wszelkiego rodzaju segregacji;
14. dlatego też domaga się, aby państwa członkowskie realizowały cel całkowitej desegregacji klas i instytucji romskich w szkolnictwie podstawowym, a także nadzorowały oraz znosiły nielegalne praktyki umieszczania dzieci romskich w klasach dla dzieci upośledzonych umysłowo;
15. uważa za rzecz ważną, by w czasie nauki w szkole i na uczelni wyższej młodzież przygotowywana była do elastyczności na rynku pracy, mając na uwadze jego zmienność (wymagania pracodawców mogą ulegać nagłym zmianom);
16. domaga się modernizacji i poprawy programów nauczania tak, aby odzwierciedlały one rzeczywistość dzisiejszych czasów pod względem społecznym, gospodarczym, kulturowym i technicznym i były blisko powiązane z przemysłem, biznesem i rynkiem pracy;
17. wyraża jednak opinię, że reforma systemu oświaty powinna być nastawiona przede wszystkim na pełny i wieloaspektowy rozwój jednostki, kultywowanie poszanowania praw człowieka i sprawiedliwości społecznej, kształcenie ustawiczne mające na celu rozwój osobowy i awans zawodowy, ochronę środowiska oraz dobrobyt jednostki i społeczności; uważa, że w tym kontekście dostosowywanie nabywanej wiedzy do wymogów rynku jest niewątpliwie jednym z priorytetów systemów oświaty, ale nie ich głównym i zasadniczym celem;
18. uważa, że szkoły powinny dążyć nie tylko do zwiększania szans na zatrudnienie, ale także do dawania wszystkim młodym ludziom możliwości rozwoju pełnego potencjału, zgodnie z ich osobistymi uzdolnieniami; podkreśla znaczenie stworzenia środowiska uczenia się, w którym młodzież może zdobywać podstawowe umiejętności demokratyczne pozwalające im na aktywne uczestnictwo w społeczeństwie obywatelskim;
19. stwierdza, że wszystkie dzieci, od najmłodszych lat, powinny mieć możliwość zdobywania kompetencji w zakresie muzyki, sztuki, zdolności manualnych, fizycznych, społecznych i obywatelskich i dlatego wyraża zdecydowane przekonanie, że edukacja muzyczna, artystyczna oraz wychowanie fizyczne powinny stanowić obowiązkową część szkolnych programów nauczania;
20. jest przekonany, że zgodnie z konkluzjami ze spotkania Rady Europejskiej w Barcelonie w 2002 r. dzieci powinny od najmłodszych lat uczyć się języków obcych; z zadowoleniem przyjmuje propozycję dotyczącą nowego celu, zgodnie z którym przynajmniej 80 % uczniów w szkołach na poziomie gimnazjalnym powinno uczyć się przynajmniej dwóch języków obcych; podkreśla znaczenie kontynuacji nauczania języków obcych w szkołach wyższych w celu zapewnienia wysokiego poziomu kompetencji językowych wśród młodzieży; wzywa państwa członkowskie do rozważenia możliwości zatrudnienia większej liczby nauczycieli języków obcych, dla których języki te są językami ojczystymi;
21. podkreśla znaczenie edukacji w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych i znajomości mediów; uważa, że należy uczyć dzieci korzystania z nowych technologii komunikacyjnych i cyfrowych oraz ich zastosowań;
22. docenia wkład kształcenia nieformalnego w przekazywanie młodzieży cennych umiejętności uzupełniających w stosunku do tych zdobywanych w szkołach, wzywa szkoły do bardziej intensywnej współpracy z podmiotami zajmującymi się kształceniem nieformalnym, takimi jak organizacje młodzieżowe;

Wysokiej jakości szkoły i nauczyciele o wysokim poziomie wykształcenia

23. jest zdania, że każde dziecko ma prawo do dobrego kształcenia oraz że pierwszym i ważnym krokiem w kierunku zagwarantowania takiego kształcenia byłaby europejska karta praw ucznia;

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

24. wzywa państwa członkowskie i odnośne władze regionalne, aby inwestowały w edukację przed-szkolną, aby zagwarantowały wysokiej jakości instytucje przedszkolne i opieki nad dziećmi zatrudniające odpowiednio wykształconych nauczycieli i opiekunów, a także ich dostępność pod względem finansowym; popiera projekt nowego celu dotyczącego wskaźnika udziału w edukacji przedszkolnej;
25. jest przekonany, że szkolnictwo publiczne powinno pozostać domeną finansowaną przede wszystkim ze środków państwowych, co przyczynia się do równości społecznej i integracji; z zadowoleniem przyjmuje jednak inicjatywy mające na celu nawiązanie owocnej współpracy z sektorem prywatnym i zbadanie potencjalnych nowych sposobów finansowania uzupełniającego;
26. jest zdania, że publiczne placówki oświatowe znajdujące się w mniej korzystnej sytuacji finansowej, w szczególności w biedniejszych regionach UE, powinny otrzymać dodatkowe wsparcie;
27. jest przekonany, że wysokiej jakości środowisko uczenia się, oferujące nowoczesną infrastrukturę, materiały i technologię jest warunkiem zapewnienia wysokiej jakości nauczania w szkołach;
28. jest przekonany, że jakość i pozytywne wyniki nauczania wiążą się również z wysokimi wymaga-niami i precyzją przy opracowywaniu programów nauczania, a także regularną oceną uczniów, których ocena ta powinna uczynić odpowiedzialnymi za osiągnięte postępy;
29. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia szkołom niezbędnej autonomii, aby mogły one znaleźć rozwiązania konkretnych problemów, które napotykają w lokalnym otoczeniu, a także do zapew-nienia odpowiedniej elastyczności programów szkolnych, metod nauczania i systemów oceny, uznając potrzebę zapewnienia porównywalności systemów kwalifikacji w Europie;
30. uważa, że ocena to użyteczne narzędzie poprawy jakości systemów oświaty; podkreśla jednak, że każdy system ewaluacji i oceny powinien mieć na celu nie tylko ilościowe wyniki i osiągnięcia uczniów, co doprowadziłoby do powstania społecznej hierarchii placówek oświatowych i systemów oświatowych „wielu prędkości”, ale również powinien być ukierunkowany na sam system i stosowane metody, z wyraźnym uwzględnieniem szczególnego otoczenia społeczno-gospodarczego, w jakim funkcjonuje dana szkoła;
31. jest przekonany, że jakość i pozytywne wyniki nauczania uzależnione są również w dużej mierze od autorytetu nauczyciela w klasie;
32. uważa, że skład kadry nauczycielskiej powinien odzwierciedlać w jak największym stopniu rosnącą różnorodność europejskich społeczeństw, tak aby zapewniać wzorce osobowe wszystkim uczniom; w związku z tym zachęca do rozważenia konieczności zachęcenia większej liczby mężczyzn do wykony-wania zawodu nauczyciela, zwłaszcza na poziomie szkoły podstawowej;
33. wyraża przekonanie, że należy zapewnić zarówno wysokiej jakości wstępne kształcenie nauczycieli, oparte na teorii i praktyce, jak i spójny proces ich stałego rozwoju zawodowego oraz wsparcia w celu zapewnienia nauczycielom możliwości zdobywania umiejętności wymaganych w społeczeństwie opartym na wiedzy w całym cyklu ich kariery zawodowej; uważa, że strategie w zakresie kształcenia i rekrutacji nauczycieli powinny być tak zaprojektowane, aby przyciągać najzdolniejszych kandydatów i że nauczy-cielom należy zapewnić poziom uznania społecznego, status i wynagrodzenie odpowiadające znaczeniu ich zadań;
34. zdecydowanie popiera umożliwienie jak największej liczbie uczniów i nauczycieli udziału w projektach związanych z mobilnością i partnerstwem szkół; podkreśla w tym względzie znaczenie programu Comenius; podkreśla potrzebę dalszego zmniejszenia obciążenia administracyjnego szkół pra-gnących w nim uczestniczyć; z zadowoleniem przyjmuje powstanie programu Comenius Regio; popiera propozycję ustanowienia nowego celu w zakresie mobilności;
35. zaleca, aby nauczyciele, a zwłaszcza nauczyciele przedmiotów artystycznych, byli zachęceni do maksymalnego wykorzystywania europejskich i krajowych programów mobilności i aby mobilność stała się nieodłączną częścią ich szkolenia i kariery;

Czwartek, 2 kwietnia 2009 r.

36. zaleca zaangażowanie rodziców w życie szkolne oraz podnoszenie świadomości w zakresie potencjalnego wpływu warunków życia i zajęć pozaszkolnych na zdobywanie umiejętności i kompetencji w szkole, uznając, że niwelowanie nierówności w kształceniu wyłącznie za pomocą polityki kształcenia okazało się niepomysłne;

37. zdecydowanie zaleca nawiązanie współpracy partnerskiej pomiędzy szkołą a społecznością lokalną w celu walki z problemem przemocy w szkołach, która może rozprzestrzenić się na ogół społeczeństwa;

38. jest przekonany, że wszystkie szkoły powinny zachęcać do nabywania kompetencji demokratycznych poprzez wspieranie działalności rad uczniowskich i umożliwianie uczniom przyjęcia części odpowiedzialności za szkołę w partnerstwie z rodzicami, nauczycielami i radami szkół;

39. apeluje o ścisłą współpracę pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją, mającą sprzyjać wdrażaniu europejskiego systemu szkolnictwa w systemach oświatowych poszczególnych państw członkowskich; zwraca się do Komisji o uwzględnienie szkół europejskich w zakresie prac programu Eurydice;

40. zachęca Komisję do regularnej analizy postępu będącego wynikiem obu wymienionych wyżej komunikatów w celu dokonania oceny wyników osiągniętych przez systemy oświatowo-wychowawczych w UE, przy zwróceniu szczególnej uwagi na zdobywanie podstawowych umiejętności przez uczniów;

*

* *

41. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.
